

L'home del rei al Sàhara

Una fotografia descobreix Simeó II de Bulgària

Aquesta fotografia, i d'altres de semblants, va ser publicada en la majoria dels mitjans de comunicació de l'estat el passat mes de març. El rei Hassan II del Marroc visitava el territori saharià ocupat pel seu país i comprovava el costós sistema de defensa (els murs, no només de pedra, precisament) que el regne marroquí ha instal·lat per prevenir els atacs del Front Polisari.

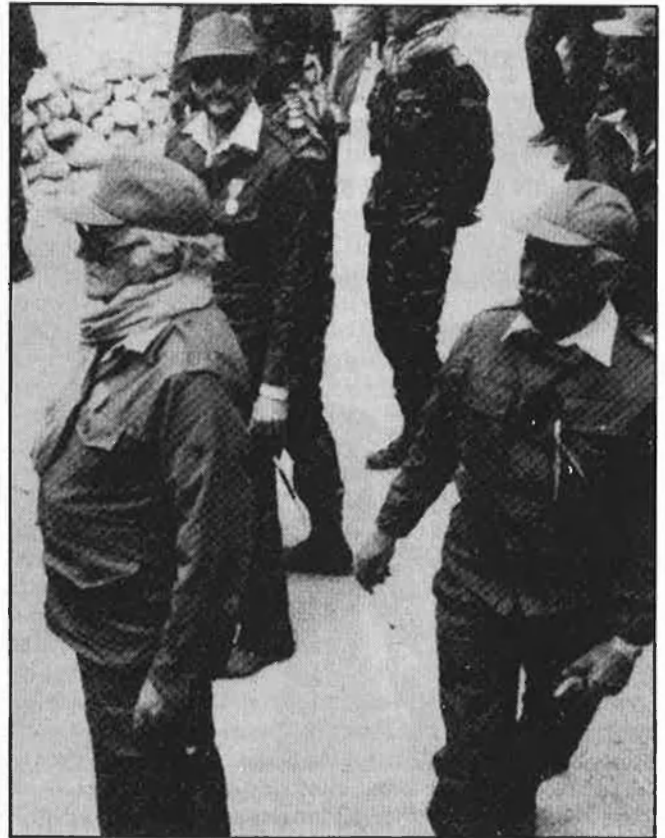
Entre els convidats a acompanyar el rei hi havia un personatge que ha passat desapercebut. Observeu la fotografia. En segon pla hi ha un home amb ulleres de sol i mitja barba, condecorat amb una medalla sobre l'uniforme militar. ¿Algun alt càrrec de l'exèrcit marroquí?, ¿algun expert internacional d'armaments? No. Aquest

V. P.

home és l'enviat personat del rei Joan Carles al Sàhara, i es tracta d'un altre monarca, per bé que en l'exili. Li diuen Simeó II de Bulgària.

Simeó II va ser el rei del seu país, sota un consell de regència, abans de la proclamació de la república socialista, i des d'aleshores viu exiliat a Madrid, on s'ha casat amb una alta aristòcrata espanyola. A través del mateix rei espanyol —del qual és un bon amic— conegué Hassan II, i ha esdevingut, així, un testimoni discret per a conèixer de primera mà la situació de l'ex-colònia espanyola que (millor no oblidar-ho) les Nacions Unides segueixen considerant responsabilitat del govern de Madrid.

Les estranyes i difícils circumstàncies que rodejaren el traspàs del Sàhara al Marroc, en el moment de

Darrere, en segon terme, Simeó II

la mort de Franco, han determinat una ambigua postura del govern espanyol sobre aquest tema. Tan ambigua que no permet viatjar cap representació oficial a aquest territori, ja que això podria sancionar

de fet l'ocupació marroquina, la qual, d'altra banda, ningú no discuteix a Madrid.

Un testimoni discret resulta, doncs, en aquestes condicions, de gran utilitat.

Albert Bastardas i Boada LA BILINGÜITZACIÓ DE LA SEGONA GENERACIÓ IMMIGRANT

Realitat i Factors a Vilafranca del Penedès.

Quina llengua parlen els fills dels immigrants castellano-parlants? Una investigació innovadora sobre la competència, l'ús i les actituds lingüístics d'aquests adolescents que són el futur de Catalunya. El cas de Vilafranca del Penedès. Premi Sant Ramon de Penyafort. 1984.

EDICIONS DE
LA MAGRANA

De venda a totes les llibreries.